

freds (Bajer). Mine Bemærkninger angaa dels hvad der er udtalt i andet Stykke i Indledning til Udvalgets Betænkning, og dels hvad den ærede Ordfører udtalte ved Mødets Begyndelse, ved hvilken Leilighed jeg ikke var til Stede, men som jeg nu først har faaet at se i Rigsdagstidenden. Det ærede Medlem søgte at gjøre gjældende, at Udvalget ifjor var fuldkommen enigt om at ønske en forandret Form for Hovedindstillingen til Statsregnskabets Godkjendelse. Dette beror paa en Hofomfelsesfeil eller i alt Fald paa en Misforstaaelse.

Formanden (Krabbe): Jeg beder det ærede Medlem om at opsætte sine Betragtninger over dette Spørgsmaal, indtil Spørgsmaalet om Sagens Overgang til anden Behandling foreligger. Der vil det rette Sted være dertil.

Alberg: Jeg troede, at da den ærede Ordfører igaar havde anført det, maatte jeg ogsaa have Leilighed til at berigtige det.

Formanden (Krabbe): Jeg paataaler heller ikke, hvad det ærede Medlem hidtil har sagt, men det ærede Medlem vil erindre, at jeg anmodede den ærede Ordfører om at afbryde den Del af sit Foredrag for at fortsætte det paa det Sted, hvor det hører hen.

Alberg: Jeg skal altsaa opsætte de Bemærkninger, jeg kunde have at gjøre herom, til et senere Tidspunkt, da de efter den ærede Formands Mening ikke ere tilstedelige paa dette Trin af Sagen. Hvad særlig de to Indstillingspunkter, som nu foreligger til Afgjørelse, angaar, da skal jeg med Hensyn til det første bemærke, at jeg ikke kan stemme for det, thi det forekommer mig, at det beror paa en overdreven Formalisme, da man i det Hele er enig i, hvad der i den Henseende er foregaaet. — Med Hensyn til det andet Indstillingspunkt, da er jeg enig deri. Jeg har havt Leilighed til i Finantsudvalgets Betænkning i Samlingen 1874—75 i Forening med de øvrige Medlemmer af Finantsudvalget at udtale min Misbilligelse af de Transaktioner, som ere foregaaede med Hensyn til Frederiks Kirkeplads, og jeg vedkjender mig den samme Anskuelse i dette Dieblif. Men derimod er jeg i alt Væsentligt uenig med Hensyn til den Maade, hvorpaa denne Indstilling er motiveret, og kan paa ingen Maade tiltræde den. Havde Indstillingen foreligget enten uden Motivering eller med en anden Motivering, saa vilde jeg kunne have stemt derfor, men som den foreligger med denne Motivering kan jeg ikke stemme derfor, da jeg vil forbeholde mig fuld Frihed og ikke vil have lagt mere i min Afstemning, end der med Rette kan lægges i den. — Jeg erklærer derfor, at jeg vil afholde mig fra at stemme i

denne Sag, uagtet jeg vedkjender mig den Anskuelse, jeg tillod mig at fremsøre.

Formanden (Krabbe): Det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgfreds har Ordet.

Jagd: Jeg frasalder Ordet.

Formanden (Krabbe): Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds har Ordet.

Winther: Det er kun en kort Bemærkning, jeg vil tillade mig angaaende min Stilling til denne Sag. Jeg har ogsaa tidligere i Finantsudvalget ligesom den ærede sidste Taler deltaget i at udtale en Misbilligelse af den Fremgangsmaade, der var bleven brugt med Hensyn til Afhændelsen af Marmor kirken eller Marmor kirke ruinen. Jeg vil ogsaa idag stemme for den Indstilling, som er gjort; men jeg vil kun gjøre en Bemærkning i Anledning af den Debat, som er bleven ført her angaaende denne Sag, og navnlig angaaende, hvorvidt det i det Hele taget er rigtig, at Administrationen tager Bestemmelser med Hensyn til Sager af denne Art, uden i Forveien at have indhentet Rigsdagens Billigelse deraf. I tidligere Tid er der jo forekommet Sager af samme Natur som den her foreliggende, eller i hvert Fald noget lignende Sager, og da har der muligvis ikke — i hvert Fald ikke fra Flertallets Side — været gjort Indvendinger desangaaende. Men hvoraf kom dette? Det kom deraf, at Flertallet i Rigsdagen, Flertallet, som Regjeringen støttede sig til, var af samme Mening som Regjeringen. Det er derfor, at Præcedenser af denne Art ikke kunne have Gyldighed for det herværende Thing, idet dette Things Flertal staar paa et andet Standpunkt end tidligere Things mangeaarige Flertal. Naar jeg nu deltager i her at stemme for denne Udtalelse af Misbilligelse, vil jeg derved give et Fingerpeg om, at man maa være belavet paa en anden Opfattelse fra Rigsdagens Side af dette Forhold mellem Lovgivningsmagten og Administrationen. Man maa ikke gjøre Regning paa, at Folkethinget i sin nærværende Sammenfæining skal kunne godkjende alt det, som en forskjelligartet Administration i Genhold til tidligere Tider, da der var andre Forhold tilstede, tror at kunne tillade sig. Dette er egentlig den eneste Bemærkning, jeg vilde gjøre, fordi det forekommer mig, at man maa holde Fortidens Mænd deres Optræden i denne Sag Noget tilgode, idet de nemlig ikke nøie nok have lagt Mærke til de forandrede Tider. Dette er i mine Dine deres Undskyldning, men jeg har altid været en Modstander af, at Administrationen skulde betragtes som Leier af eller fuldstændig Disponent over, hvad der er Statens Eiendom. Denne Dispositionsret maa absolut i sidste Instants tilfælde den bevilgende Myndighed eller Lovgivningsmyndighed, forsaavidt